

fremtog Brevløben, hvilket den Gang navnlig blev foreslaaet fra dansk Side. Efter at denne var kommen i Stand, var det fornemmelig fra svensk Side, der fremkom Duffe om, at disse Emner, Handelsregistre, Firma og Prokura, maatte blive Gjenstand for fælles Behandling, og det er altsaa i Henhold til det fra svensk Side fremkomne Duffe, at disse Forhandlinger ere foregaaede, der have ledet til dette Lovforslags Fremkomst. De Herrer ville vide, at der for Øieblikket finder Forhandling Sted omgaaende et endnu større og vigtigere Omraade af Handelslovgivningen, nemlig Sverret, og at man nu netop i disse Dage er kommen saa vidt, at der foreligger et fuldstændigt Lovforslag, som de tre Landes Delegerede ere blevne enige om. Smidlertid kræver denne Tanke naturligvis endnu forskjellige Biforanstaltninger, og dernæst er der jo bagefter Kommissionsforhandlinger forskjellige andre Skridt, f. Ex. fordi det i Sverig er Regel, at saadanne Lovforslag skulle forelægges den svenske Høiesteret til Betænkning, hvorfor altsaa den svenske Regjering ikke kan indtage nogen bestemt Stilling i disse Sager, før Høiesteretsbetænkningen er indhentet, og før man har overveiet med sig selv, i hvilket Omfang man vil tage Hensyn dertil. Deraf følger, at der maa gaa nogen Tid endnu, inden Lovforslaget kan blive forelagt de forskjellige Repræsentationer; men naar man er kommen saa vidt, at ogsaa det blev gennemført, vilde det ganske vist være et ret betydeligt Parti af Handelslovgivningen, og navnlig de Dele deraf, hvor Berøringen mellem Rigerne var stærkest, med Hensyn til hvilket man har naaet en ensartet Lovgivning. Og at dette ikke blot kan have en vis ideel Interesse, men at det ogsaa er i høi Grad praktisk nyttigt, derom kan der vel ikke være nogen Tvivl. Jeg har blot ønsket at benytte denne Leilighed for at tilbagefalde i Erindringen, hvorledes dette Lovforslag er fremkommet og gjøre opmærksom paa, at dette er et Led af de Bestræbelser, som ikke uden Held have været drevne i en Del Aar, hvorfor jeg ogsaa af den Grund vilde betragte det som meget ønskeligt, om denne Sag kunde blive hurtig fremmet, ligesom jeg er overbevist om, at den ogsaa vil blive det i de to andre Lande.

Martensen: Jeg vilde gjerne tillade mig at støtte den Udtalelse, der er kommen fra de to øereds foregaaende Taleres Side, om, at den Betaling, der er lægges for disse Anmeldelser, maa tilfalde Kjøbstædernes Kasser. De ere virkelig i den Grad bethyngede med Udgifter, og deres Indtægter ere

saa smaa, at de kunne trænge til at den Indtægt, de kunne faae. Jeg finder det ogsaa ganske naturligt, at disse Indtægter fra kommunale Ting falde i de kommunale Kasser. — Der staar i Lovforslagets § 1: „I Kjøbenhavn og de andre Kjøbstæder skal der af Magistraten og andetsteds af Politimesteren føres et Handelsregister“. Jeg vil nu gjerne spørge den høitærede Minister, om Handelspladserne komme ind under „Kjøbstæderne“ i denne Betydning. Der findes jo her i Landet adskillige Pladser, som ikke have fuld Kjøbstadsret, men dog paa det Nærmeste have de samme Rettigheder som Kjøbstæderne. Jeg ser ikke, at Lovforslaget nogetsteds omtaler, hvad der i denne Henseende skal gjælde for disse Handelspladser.

Jusfritsministeren (Nellemann):

Jeg antager, at man vil forstaa Lovforslaget saaledes, at det bliver anvendt paa Handelspladserne. Grunden til, at de ikke ere blevne nævnte, er jo den, at der ikke haves noget Tilsvarende i de andre Lande.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overtgang til anden Behandling

vedtoges enstemmig med 49 Stemmer.

Man gik derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forandring i § 4 og Tillæg til § 8 i Lov, indeholdende Bestemmelser angaaende Forvaltningen af Umyndiges Midler af 26de Mai 1868.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.).

Jusfritsministeren (Nellemann):

Grunden til, at dette Lovforslag er fremkommet, er, som de ledsagende Bemærkninger nærmere belyse, den Omstændighed, at der for Overformynderiets udenbys Afdelings Vedkommende bestaar den Regel, at der skal erlægges 1 pCt. Provision, naar et Laan bevilges fra nyt af, saavel som senere ved Gierffiste, og den halvvaarlige Rente skal forudbetales, medens noget Tilsvarende ikke gjælder om Overformynderiets indenbys Afdeling. Grunden til, at denne Forskjel er fremkommen til Gunst for Overformynderiets